

Все, або нічого

Хтось прирівняв себе ж до Бога,
Коли сказав ту всю дурню:
Мені ж геть й все, або ж – нічого!
За ним те хтось сам, й в кожному дню

Повторює бездумно й тупо:
«Все - чи ні чого в усіх мені!»
Повторюють бездумно гупо,
Бо розум в тім в нас, як в багні.

В багні ж є лиш слизька грязюка,
В ній лиш нічого, лиш багно,
Слизьке й мерзотне, як гадюка
Те все, що є й у всіх воно.

Все знати й мати, Космос й Всесвіт,
Може один лиш, - тільки Бог,
Невіглас, хто в пітьмі, той – не світ
Тим усім нічого, й лиш порог,

Який, щоб вже хоч в чімсь здолати,
То серце й розум з тим усім нам
Треба ж в самих собі єднати
І жити з тим і тут, і там.

В життях земних всіх і в надземних,
Й не треба все, а хоч би щось
З того, що нас рятує й землю,
Щоб нам хотілось би й моглось

Не в тій зажерливості хапуть!
Лиш в хаті с краю й завжди все:
Пихатість й блуд, в них та ж є напасть,
Все, чи нічого те й несе,

З чим захапуть би все й загарбать,
Хто втратив розум й серце в тім.
Все, чи нічого, - в тім лукавлять
Ті, хто не знає, що й почім.

Щоб все було в нас, та й нічого б
За це все нам і не було,
Їм не здолать в собі ж порога,
Скоріш в тім й втратити чоло!

Лиш хто в життях йде крок за кроком,
Швидким, повільним - хто як йде,
Й бере всі від життя уроки -
Той ні до чого не дійде,

Бо він не хоче все й одразу,
Так не бува ніде й ні в чім,
В тім наклеп весь, брехню й заразу
Відкине геть з усім, що в нім,

І піде сам, в трудах й з натхненням,
Й до Вчення Шамбали дійде,
Й візьме в нім Божі одкровення,
І Агні Йогу в нім знайде.

Лиш так і з тим, і хто сам в тому
Знайде вже вихід він і вхід,
На самоті і в гуртовому

Дасть Богу, людству, й собі ж звіт.

Микола Іващенко, Київ, 01. 05. 2019 р.